

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

En betydande Auktion utlyses til den 4 i nästkommande månad: då följande fastigheter, utom en hop lös ägendom, genom offentlig utrop försäljas nämligen:

1. **Lysgården**, et helt Frelse-hemman, med obestridelig ähgnad, 30 tunnor Korns utfärd och 500 stackars höwall, at ej förtiga god utman häst- och kohagar, lösskog, laxöce-fiske, fällematten, m. m.

2. **Bräcke**, et halst hemman af samma natur försedt med Ek- och annan lösskog, och brukat af 2 Bönder.

2. **Sankid**, et halst hemman, med lika rånt och skog, som det förra: gamla råntan går ej ut öfver 6 Dal. S:mt.

4. **Slättran**, et sjerdedels hemman, äfven Frelse, och

5. **Drypetorp**, et sextondels hemman, Krens Skatte.

Hemmanen äro belägna i Romelanda socken, långt ifrån Kongälf.

Uti Herr Assistenten Bestiens hus på walgatan finnas til köps äfkilliga sortter af friska trägårdens frö, som nyligen ifrån utrikes orter inkommet.

Och uti afledna Peruquemakerskan Lunds hus på Drottningegatan finnas lediga rum til Påst: och priser kan ägarinnan, Jungf. Malena Lund, höra och rådfrågas.

På Torsdags eftermiddag, kläckan 3, kommer det ut på 3 Remmare at tilerkännas den, som får bästa lycka på spel.

En Trågårdsmästare ästundas nära wid stadens hvarom mera mundteligen.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 1 Martii 1760.

Lärda Nyheter *.

Som Mohamedanerne räknat sina år från sin Lagstiftares flykt ifrån Mecca; så är den Nordiska lagstiftaren Odens ifrån Asgards en ganska angelägen tidpunkt i Swenska Historien. Stillnaden består förnämligast däruti, at den Mohamedanska är, i anseende til tiden, ostridig, men den Odenska oändeliga disputer underkastad. En del påstå, at denna sednare Födt 188 år före Christi födelse, eller då Scipio Asiaticus uti Lybien slog och förföljde Antiochus den store. Desse förmena, at Odens, som efter Sturleson och Langsedgatal flyde

3

* Under detta namn har jag för denna gången den åran, at framdraga en ny mening i Swenska Läderäkningen. Uthofwet til tanken, och hela Afhandlingen, är wår wärdige Magister Hedstrom, hwilken med samma besnägenhet inlemmat denna Högmåstare, som de redan bekante Lärda Småfakere. Utan twifwel säftar mycken sannolikhet för denne nyare tanke: och bedrager jag mig mycket, om ej wår Historikus, får en farlig Förd, inuom så knappa och orwanligen inforterna gränser.

åt Norden för Romvärfjare, den tiden öfvergifvot
sit land af förkräckelse för Romerska Wapnen.
Men utom det, at hwarcken Antiochus eller Scipio
kommo til den Scythiska bygden, imellan swarta
och Caspiska hafwen, hwarest Oden säkert hade sina
länder: så finner man, at den sednare, som war en stor
både Stats- och Krigsman, ej låtet så plötligen
fråma sig; mindre löpa från land och folk, af fruktan
för et Wapnebrak, som wore fjerran från dess
gränser, och hwaruti Han ej hade ringesta del.

Efter andras mening, har Odenska flykten till
draget sig, wid påst 140 eller 50 år före Christi fö-
delse. Men denna mening håller jag för äfwenlä-
ogrundad, som den förra, tils Historien wiser mig,
at de Romare, under hela den tiden, hade någon strid-
dighet med de i Asien boende Scyther, eller at desse
hade af de förre något at frukta; hwilket synes omö-
geligt.

Andre votera på Pompeji den stores tid, då be-
ne om Hösten år 69 före Christna räkningen gjorde
inbrott i den tracten af Scythien, som ligger wid
Caspiska hafvet. Men ingen inbille sig, at en så
fåck Höfdinge, som Oden, häpnat wid et inbrott,
hwilket Han med sannolikhet kunde spä en hastig
ände, som ock skedde. Ty Pompejus nödgades ef-
ter så månader, at wända tillbaka, utan at fästa de
Romares wälde i den tracten; hwilket Han icke
heller sökte. At Han litet därstädes uträttat, kan
någorlunda slutas af den Triumph, Han wid hem-
komsten höll öfwer åttilliga nationer; hwaribland
inga Scyther wore. Desutan märkes, at Oden icke

icke bodde egenteligen, där Pompejus for fram, utan
wid Tanais utlopp i Asgård, hwilket är det samma
som Assar eller Asaf, som det rättare kallas. Swe-
riges witre Häfdateknare, Herr Cancelli-Rådes
von Dalin, stiger längre ned i tiden, än någon för
Honom, och håller före, at Oden, af fruktan för
den segerfalle Trajan draget sig undan. Denna
meningen träffar, efter mit tycke, målet mycket när-
mare, än någon af de föregående: doch beder jag
om betänke-tid, innan jag underskrifwer densam-
ma; emedan jag ingenstädes funnet, at Trajan wa-
ret förfärlig för de Scythiske Usar, ånskönt han nog
hade at beställa med de Europaiske Scyther.

Men här läres någon fråga och säga: Det är
ju oförnekligt, at Oden flygtat ifrån Asgård: hwad
tid har det då tilldraget sig? Min tanke här om är
ny, besjunerlig, och fölgagtelligen stråfwig at smål-
ta för sinnen, som äro fördomar tilgifne, och inta-
gne af otidig nit för Fäderneslandets ålder, och dår-
af hängande, fast inbillade, heder. Jag twekar
fördenkul wid, at utsäga min mening eller gisning,
af fruktan at kanske förkåtras, och på stunden hål-
las för en Novator i Swenska Historien. Men
må jag icke röja, hwad jag ingen tänkt at påtruga?
Mig forekommer lifast, at Oden begifvot sig ifrån
sit hemwist, ej förän wid slutet af Constantini den
stores tid, eller år 336. Skålen därtill äro följande.

(Dessa Skola komma för en dag härnäst.)

Min Herre,

Det är mig sagt, at uti Eder Bok = Kamare ska ligga en Schön volume. Alle, som sedt Exemplaret undra storligen, hwarföre det så länge skal ligga oinbundet. Jag menar, det heter Marshals Chamberlainium, eller något dylikt. I fall jag felar om titlen, wil jag beskriwa det så godt jag kan.

Det är et altför wackeret manuskript, skrifwet med svart och glänsande blåck, på det hwitaste pergament, som någon kan inbilla sig. Pennedragen är så nåtta och sirliga, at de tydeligen röja en mästrelig hand. Och det är en sådan öfwerenstämmel i alla des delar, ja streken i hwar bokstaf så rena och behageliga, at de ofta komma läsaren til at stanna i förundran öfwer deras fågring.

Boken har desutom en prydnad, som den icke förlorade höfde, nämligen at alla des marginaler äro målade med Guld = sirater. Men det som mest recomenderar hånne, är, at skönt hon är skrifwen för 18 år sedan, (som jag låtet mig berättat) är hon doch hwarföre sin smutsad eller släckad, så man skulle tro, at hon aldrig råkat i osnygga händer.

Sjelswa volumen är wäl icke så stor, doch menar jag den vara wärd 30000 pund sterling. Det wärdet är icke förlorat, om en så kostbar piece skulle för alltid bliwa förlorad. Enda medlet at förekomma det, är at förinera exemplar genom aftryck.

Om Auctoren wil tillåta det, och I skaffen mig imprimatur, så skal jag besordra hånne til tryckeri. Jag skal hafwa all möda och kostnad ösparat, och

pryda werket med de aldranaturligaste och listigaste bilder; och jag förmodar at kunna göra editionen så wacker i andras ögon, som originalet är i mina.

Wil min Herre fördensful göra mig den äran af sit sällskap i afton, och taga den förträffliga piece med sig, så bidrager det til mångas nöje, men alrämest til dens, som med stor högagtning altid förblifwer icke *.

Elzevir.

Öfversättning af Kongens i Preussen bref til Voltaire, 1753 d. 16 Martii.

Det war onödigt, at förebara den angelägenhet, I sägen Eder hafwa, at dricka Plombieres = watnet för at erhålla affked ur min tjenst. I kunnen gå ur den samma, när Eder behagar.

Men innan I resen, så gifwer mig tillbaka contractet, angående Eder bestälning hos mig, jämte myckelen, forset och den bunten med Skalbedikter, som jag ansfortrodt Eder.

Jag wille önska, at mino werk endast utställes för Edra och Königs ömdömen. Jag öfwer gifwer dem gerna at sådana, som inbilla sig utwidga sin egen heder, då de minska andras. Jag är icke smittad med wisse författares dårskap och fåfänga. Lärde Måns försmådelser emot hwar andra äro, i mit tycke, en plåga för Bokwett. De minska doch icke

I 3

* Detta bref skal vara skrifwet af en hederlig och förnögen Enkling, hwilken gifwer tillkänna sin östundan, at willja gifva sig med en flicka, wid namn Marshall, som ägde 30000 pund, och för trånasel måtte ligga i en Bokkammar. Huswudskriften fins i Londoniska Magas. 1745. s. 25.

icke det wårde, jag sätter på alle årbare lårdoms idfare. De trätedrygaste hufwudmän för lårda partier, åro i min åsyn de föragteligaste. Här med Gudi befallad ic.

Freoric.

Sammandrag öfwer födde och döde i London, samt antalet på inwånarne därstädes.

År.	Född.	Döde.	Inwån.	År.	Född.	Döde.	Inwån.
1701	15616	20471	780800	1726	18808	29647	940400
1702	15687	19481	784350	1727	18257	28418	912850
1703	15448	20720	772400	1728	16652	27810	832600
1704	15895	22684	794750	1729	17060	29722	853000
1705	16145	22097	807250	1730	17118	26761	850000
1706	15369	19847	768450	1731	17830	25262	891500
1707	16066	21600	803300	1732	17788	23358	889400
1708	15862	21291	794310	1733	17465	29233	873250
1709	15220	21800	761000	1734	17600	26062	881500
1710	14928	24620	746400	1735	16873	23538	843650
1711	14706	19833	735300	1736	16491	27581	824600
1712	15660	21198	783000	1737	16760	27823	838110
1713	15927	21057	796350	1738	16060	25825	803000
1714	17495	26569	874750	1739	16181	25432	809050
1715	17234	22232	861700	1740	15231	30811	761550
1716	17421	24436	875500	1741	14957	32169	747850
1717	18475	23446	920650	1742	13751	27483	737600
1718	18307	26523	915350	1743	15000	25200	750250
1719	18413	28347	920650	1744	14261	20606	713050
1720	17479	25454	873950	1745	17078	21296	703900
1721	18370	26142	918500	1746	14577	28157	728850
1722	18339	27550	916500	1747	14942	25494	747100
1723	19203	29197	960000	1748	14153	25869	707650
1724	19370	25957	968500	1749	14260	25516	713000
1725	18859	25523	943000	1750	14548	23727	727400

Min

* År 1724 har London waret solkrikast, och hyst inemot en Million människor.

Min Herre,

Följande bön, som blifwet brukad wid Drottning Catharinas kröning, och i något mål öfver Herr lector Wallenstråles artiga anmärkningar öfwer Konung Eric 14 Gemål, öfwerlemnas härigenom til Götheborgska Magasinet.

O! Allsmåttige Ewige Gud, du som åst en Konung öfwer alla Konungar och en Herre öfwer alla Herrar, uti hwilkens händer står all magt och wåld på hela jordene, och gifwer det hwem du wil. Du som kallat de ting, som icke åro, lika som de wore, och alt sticker och lagat efter din heliga wilja. Du som efter din Gudomeliga mildhet uprättat den elända af mullena, och den fattiga uptager af stoftet, sätjande honom bredewid Förstar. Wi bedje dig ödmjukeligen om din h. nåd och wålsignelse, at lika som du dit folk Israel til hjelp och tröst den fattiga och föragtliga pigan Ester tog midt utaf fångelsset, uphöjde hånne och satte hånne til en Furstinna och Drottning öfwer mång Konungarike och Förstadöme, wårdigas också nådeligen se til denna din tjenarinna, som til denna åro och Drottninga wårdighet kallad år, och förlåna hånne din h. Andes nåd, at hon med retta och sansfylbida Gudsfruktan, tro och kärlek, med wisdom och förstånd, tuft och ödmjukhet och alla goda dygder må beprydd warda; så at hon det altid och af allo hjerta söker, som til din Gudomeliga pris och åro, och dit folks gagn och långliga bestånd tjenligt wara kan, genom wår Herre J. C. Amen.

M = s.

J 4

Graf

Graf: Skrift*.

En gammal ärlig Swenskt af utländskt ädel stamma,
 Som wunnet Borgar-rätt uti wårt Gøtheborg,
 Har utur tiden gädt, men lemnat qwar den sorg,
 Som billigt kan och bör de öma hjertan klamma.
 Om from och redlig själ är Himlens dyra län,
 Om mänskjo-kärlek är et nödigt efterdöme,
 Och om Des stela kropp war Christina dygders göme,
 Hwem saknar icke då En Thomas Anderson?

Stads: Nyheter.

Uti No 6 p. 87 står den Sillen upptecknad, som blifwet förledet är saltad i Gøtheborgske Färgårdar. Den samma har til wår almånna fågnad stigit öfwer forna Sillesångster, och utgjort en summa af 113534 Tunnor. Mögeligt, at dessa Förteckningar ökas framgent: imedlertid wil jag inrycka hufwuds-summan af fångsten öfwer hela länet, hwarom Gener. Lieutenanten och Lands-Höfdingen m. m. Herr Baron von Kaulbars, uti meddelat utdrag uti Lands-Cancelliets Archiver, höggunstigt underrättat mig. Förenämde summa summarum af Sill, som blifwet är 1759 fångad i Bohuslänske och Gøtheborgske Färgårdar, består nu utaf 191020 tunnor. Til billig heder för wåre städer, bör ej förgätas, at Gøtheborg insaltat, åtminstone taget emot, 88363 tunnor

* Denna lilla Grafskrift är i oförnekneligen god smak författad, och röjer Herr Hof-Secreteraren Balthinson.

tunnor, Uddewalla 31358, Marstrand 14045, Kongälf 3041, och Strömstad 1157. Desutan tillkommer Almogen här wid Färgårdarne med pengar billig heder, för 27885 insaltade tunnor, utom alle hwad Bonden fiskat. Wi böre ej heller missunna främmande Städer 25171 tunnor, såsom en billig frugt af deras naboskap, och nit för almånna Hus-hållningen.

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Marstrand. Om någon åstundar närmare underrättelse om Hwalfiskarne, som strandat härstädes, läse den samme följande Bref.

Min Herre,

Sedan westanwådet sönderbrutet isen, hwilken är legat långt ut i hafwet, hafwa bönderne i norre Färgården funnet wid sina strander 3 döde Hwalfiskar, som blifwet förmodeligen qwasde, sedan de kommet för långt in at landet, och ej sådt anderum under isen. Den ene, som drifwet in wid Mole-sund, 18 samnar stor, har lemnat af sig 120 tunnor späck: han höll öfwer 7 alnar imellan bägge stertsenorna. Den andre, funnen wid Tjörn, och 10 samnar lång, har gifwet af sig 70 tunnor späck. Den

Den tredje låg wid Gullholmen, 4 mil härifrån; men des öde och öfwerlefwer äro mig ännu obekanta. Några ganor af den ene Fjßken äro förde til Gøtheborg, i tanke at tilredas därstädes, och anwändas til snörlif eller annat bruk. Skada, at bönderne förmycket sönderhugget dem: så at et ben, som hållet 2 och en half alm, håller nu knapt en enda. Det är ej underligt, at en hop Käfwar upwaktat öfwerheten i det wåra; men underligare, at bonden ej tilfogat dem ringaste skada. Förmånen af dessa Brakfjßkar wårderas til 10000 Dal. S:mt, i den händelsen, at man får 180 tunnor tran af alle 3, och tunnan skattas til 60 Dal. Förblifwer ic

Marstrand den 25 Febr. 1760.

3 . . .

Gøtheb. Sedan Swenska Östind. Compagniet härstädes, efter föregången kostsam sägning, affärdat 2 til Canton årnade Skepp, ånda från gamla Ålfsborg ut til Riswe-fjord; hafwa samtelige Officianterne, tillika med hela Manskapet, redan den 27 Febr. stigit om bord, och anträdde dagen därpå långresan. Wi önske dem allesamman, fast icke på rim, doch af uprigtigaste sinne, gnsame Windar, och hward mera som befordrar en lycklig, och dem jämte det almånna båtande, bort- och återresa!

Kesande äro Commerce-Rådet, Herr Alströmer, hos Herr Directeur Sahlgren; Kyrko-Herden uti Walda, Herr Magister Hjortberg, hos Hof-hållaren Malm; och Medic. Doctorn Herr Joh. Schröder ifrån Upsala. **Gø**

Gøtheborgske Werelcoursen.

Onsdagen, den 27 Febr.

Amsterdam - 60 - - M: f R: mt.

Små Kyrko-tidningar.

Prädikanter. I morgon uti Ottesängen Adjuncten, Herr Mag. Nordblom; i Högmessan Adjuncten, Herr Mag. Montin, och i Afonsängen Stads-Comministern, Herr Mag. Gadelius.

I Swenska Församlingen äro, från den 21 til 28 Febr. födde i Gosse- och i Flickobarn. Wigde Sjömannen och Segelsömmaren Anders Lundgren och Jungfru Helena Åberg, Sjömannen Johan Keilnerfsen och des trolofwade Lydia Urdahl, Skepparen Daniel Lindquist, och hustru Brita Walman. Döde Jungfru Vast af Lungfot, Slagtaren Daniel Hjelm af Lungfot, en gammal Piga af ålderdoms swaghets.

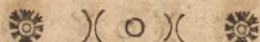
I Tyska Församlingen födt i barn.

I Kronhus-Församlingen födt i barn: Döde en Soldat af tårande sjukdom, och en Soldat-hustru af feber.

Sonnet til åminnelse af den 2: 5 Febr. 1760.

Om nånsin någon dag för mig har glädigt waret,
Af några tusen dar, så war det M = = dag,
Då min Herdinna hit, med flere wänner, faret,
Och jag den åran njöt, at lyda Hånnes lag.

Om

Om nånsin någon dag för mig har waret ångslig,
Så råfnas billigt hit en ewighets minut,
Då min Herdinna för, sen hon mig lemnat fångslig,
Förutan något hopp, at se min plågas slut.

Mån någon större ro, och större oro gifwes?
En Hymt af lyckan se, som strax i molnen drifwes!
Säg, öde, skal du ej den glädjen unna mig,
At min utwalda wån i dessa parker finna?
Hur länge skal förstånd och hjerta swika sig?
Det ena tänka bör, det andra måste winna.

V. . .

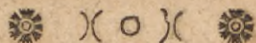
Min Herre,

Då jag 1745 hade den förmånen, at wara uti
Herr Generalen och Landshöfdingen Stobees hus,
befaltes mig af nysnämde Herre, at på Swenska öf-
wersätta en af honom, under det han satt i Ryska fång-
genskapet, til tidsfördrif författad gåta, som så lyder.

Cum foret in fatis, insomnes ducere Noctes,
Cur vetat & requiem sumere tota dies?
Turbatur Cerebrum, turbantur cetera mem-
bra;

Et dum progredior, motibus astra sequor:
Nulla sita in cerebro nostræ præstantia mentis,
Corpore sed solo cernitur ille vigor:
Hoc tamen exanimum, quod nullo sanguine
abundat,

Viscera nostra movent ossaque dura movent.
Sunt-

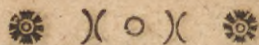
Suntque pedes longi, tenues, manus unica
tantum,
Quæ eapiti sensum monstrat inesse rudi.
Semper progredior non unquam corpore moto;
Garrio continue, voxque sonora canit.
Adspice, num possis nomen depingere No-
strum:
Donec idem posthac ire licebit iter.

Öfversättningen.

Når andre njuta ro, och söfwa sött hwar natt,
Jag stadig oro har, men blifwer aldrig matt.
Min hjerne bryr hwar dag, alt bulcar i min kropp;
Jag följer både sol, och stjerner i mit lopp.
Mit hufwud utan själ, af intet snille wet;
Ly alt hos mig består i kropps förträfflighet.
Inåfswor har jag ock, så wål som hårda ben:
De göra, at min gång är lagom och ej sen.
Länk! i min hela kropp är ingen droppa blod;
Men twånne långa ben och enda handen god,
Som wisar tydligt ut, fast jag har ingen själ,
At hufwud utaf trä kan också tänka wål.
Jag altid stilla står, där som jag blifwer satt;
Går likwål städse fram, så dag, som hwarje natt.
Jag stämmer stundom up; men ingen tunga har;
Jag talar altför et, och knarrar alla dar.
Låt se! min wån, om du min titel hittar på,
Lils jag i morgondag får samma wåg framgå.

Wid samma tillfälle, öfwer gaf jag sölsande wer-
sar, at sätta på et Wåggar.

Öf

Öfwer Wisar, taflan.

Enär du ser, hwad tiden lider;
Se of, hwad du i tiden gör.
Tänk! at dit lif til döden skrider,
Ty lef i tiden, som sig bör.

På Urdoören.

Om en Klocka med sin mund
Kunde ord, som ljud framföra:
Skulle du min regel höra;
Människja! betänk din stund!

J ställe för wanliga knappar under piedestalen
på Uret, gaf jag förslag, at låta göra fyra dö-
skallar, hwardöfwer skulle skrivas:

Betänk! at sådant är dit slut,
När lefnads lodet lupet ut.

G. S. Hjortberg.

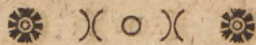
Småsaker. Öfwer en Sk = : :

En Karl i Stan af ringa wärde,
Wil likwäl räknas til de lärde,
Därför at han sedt lunda stad.
Ej utan inödda fick jag weta,
Hur hans höglärdhet skulle heta;
Men namnet rymt ej på en rad.

Hwad är din Far? jag därpå sporde.
Herr = =, sad han, hjulen smorde,
Ty han war = = där och där.

Far du den samma Synslan ärfwa;
Så lär du fleras sak fördärfwa,
Än du nu skämmer mångas flär.

**D = =
Kund**

Kundgörelser *.

För wåre til Christinåhamn, och den wanlige
Fastings = marknaden, resande landsmän kundgöres
härmed, at därstädes warder anstaldt et stort **Järn-
Lotteri**. Planen tillika med insättnings = summan
för hwar lott blifwer wäl icke förr, än i helfwe
marknaden bekant; men så mycket är kunnigt, at in-
sättningen ser i riktiga Banco Transport Sedlar,
och utbetalningen i Stångjärn. Alla lotterna in-
läggas i et hjul, som kallas **Speculation**, eller
af somlige, **Stark Tro**: men winsterne i et an-
nat hjul, som heter: **Den som ej sedt up med
ögonen, får se up med pungen**. Skriften
af hela lotteriet är updragen åt den bekante Actie-
Handlaren **Wexel = Courser**, som försäkrar alle
lott = tagare om god profit, och at detta lotteri är
utan Nieter. Utbetalningen torde wäl icke, efter
utseende, komma wederbörande så snarligen tilhan-
da, emedan den beror på tackjärn, kol, watten, wä-
gelag, Stutägare, Skeppare, järndragare, prom-
tealar, wäder och wind, Factorer, formän, m. m.
hwilke alle äro detta lotteriets oundgängelige Handt-
langare och Commissionairer. Men så lofwar doch
lotteri = Directeuren, at ingen skal blifwa lidande,
utan hwar och en til slut finna god räkning. Den-
ne behynnerlige mannen har på några år, sedan han
instält sig i riket, gjort ohörda saker, och tilbragt
mången stora fördelar: i synnerhet har han nära
för-

* I denna nymodiga, förmodeligen ofskickliga, och kan-
ske nyttiga, kundgörelse har jag ingen del: icke heller
känner jag författaren.

förbundet sig med Bergslagen, och riktat folket an-
senligen därstädes; förmenar därför, at man bör
ursäkta des konst. Wederbörande hafwa gifwet
sig mycken möda, at utforska, hwar ifrån denne kün-
stige mannen kommet; men hittils har han wetat
antingen at dölja sin härkomst, eller så förena sit
intresse med fleras, at almånheten ej ännu blifwet
fullkomligen klok på honom. Man har budet til at
swälta ut honom, men han har däremot blifwet fo-
tare och frodigare. Det wet jag, at han både äls-
kas och hatas, och at de, som tro sig vara rätte Pa-
trioter, önska, at se honom jagad utur landet, såsom
det argaste rosdjur. Jag råder mine resande lands-
män, at bruka ögonen, och anse honom för en Märks-
schriare, hwars ord och löften icke äro at bygga på.

Huset på stora Hamnegatan, som tilhör Herrat
Zachrisson och Ludolph, kommer den 27 dennas ge-
nom offentligt utrop at försäljas.

Hos Handelsmannen Herr Carl Habicht finnes
godt Tyft Malt och Ärtor til köps, Malter til 10
och Ärtor til 15 Dal. Smit tunnan.

Den 18 dennas Klockan 10 föremiddagen, kom-
mer första dragningen af Hospitals-lotteriet at ske
på Stadshuset härstädes. Om någon åstundar at
se, huruledes numrorne och winsterne blifwa uti hju-
len inlagde, kan den samme til den ändan en timma
förut eller Klockan 9 infinna sig på samma ställe.
I medlertid finnas de så ännu oförsälde lotter til köps
hos Herr Lundwall wid östra hamnen, och Herr
Casseuren Busck på Nådhuset.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 8 Martii 1760.

Fortsättning af Hedströmska Tideräkning-
gen, eller Bewis, at Oden ej flyttat hit,
förän wid Constantini den stores tid.

1. Ut Göthernas uttag utur Scandien sedt unge-
färligen 100 år efter Christi tid, eller något
sednare, är både bewisligt, och af lärde Män redan
bewist. Uti Ynglinga Sagan, hwarest talas om
Odens resa norr ut, nämnes icke et ord om ofwännäm-
de Göthiska tåg, änskönt en sådan ganska märke-
lig händelse, hwarken bort eller kunnat förtigas af
en Sturleson, i fall den timat under ynglinga tiden,
i synnerhet uti en skrift, som handlar om de märk-
wärdigheter, som tilldraget sig i Odens, och des efter-
kommandes tid. Här af kan ej annat slutas, än at
Oden kommet til Sverige efter Göthernas utgång
härifrån, och söljagteligen långt efter Christi födelse.
2. Wäre gamle handlingar tillägga Oden den åran,
at hafwa infört Runorne i nordnen. De utgående
Göther hade hwarken Runor, eller andra bokstäf-
wer